

رجعت در آخرالزمان در کتب مقدس

گذشته از دلایل عقلی مبنی بر صحت اعتقاد شیعیان به رجعت در آخرالزمان این مفهوم در کتب مقدس پیامبران قبل از اسلام عهد عتیق و عهد جدید نیز بارها تکرار شده است.

گذشته از دلایل عقلی مبنی بر صحت اعتقاد شیعیان به رجعت در آخرالزمان این مفهوم در کتب مقدس پیامبران قبل از اسلام عهد عتیق و عهد جدید نیز بارها تکرار شده است.

رجعت از جمله اعتقادات شیعه اثنی عشری است که بیشتر در موضوعات مطروحه در مهدویت به کار برده می شود. و از مصدر ثلاثی مجرد از باب رجع به معنی بازگشتن و برگشتن است. این کلمه در موضوعات مختلف و متفاوتی استخدام و به کار رفته از جمله این موارد می توان از بازگشت روح به بدن مادی و زنده شدن انسان در دنیا، بازگشت روح به بدن پس از برپایی قیامت، جدایی روح از بدن و انتقال آن به بدن دیگری (تناسخ) و بازگشت حضرت مهدی (عجل الله فرجه) و قیام او در قرآن نیز آیاتی از طرف خداوند ذکر شده که مبین و ناظر به دو معنای نخست است رینا ابصرنا و سمعنا فارجعنا نعمل صالحا، ای خدا ما، ما بینا و شنوا شدیم پس ما را برگردان تا کار نیکو دهیم (سجده 12) وضونوا انهم خلقناکم عبثا و انکم الینا لا یرجعون و گمان کردند که به سوی ما برگردانده نمی شود. (قصص/39) آنچه در این مطلب بدان پرداخته می شود بازگشت کسانی است که مردند و قبل از برپایی قیامت دوباره به جهان بازگردانده می شوند این معنی تنها به اعتقادات شیعیان پیرامون ظهور حضرت حجت (عجل الله فرجه) اختصاص ندارد.

بلکه قبل از اسلام و در کتب مقدس دیگر پیامبران الهی نیز آمده است گذشته از دلایل عقلی مبنی بر صحت این اعتقاد، دلایل تاریخی نیز در این رابطه وجود دارد که به تعدادی از آنها خواهیم پرداخت. رجعت در عهد عتیق (تورات) :

از جمله حکایاتی که در کتب مقدس عهد عتیق آمده داستان الیشع نبی است که در کتاب او پادشاهان ذکر شده است و او یکی از پیامبران بنی اسرائیل است که کرامات و معجزات فراوانی از او نقل شده و در دعای ام داود و مناظرات امام رضا (علیه السلام) علمای یهود و مسیح از آن استدلال شده است.

در عهد عتیق داستان زنده شدن طفلی به دست الیشع که در قرآن از او به عنوان السع یاد شده است چنین نقل شده است: پس الیشع به خانه داخل شد دید که طفل مرده و بر بستر او خوابیده است چون داخل شد در را بر هر دو بست و نزد خداوند دعا نمود و برآمده بر طفل دراز شد و دهان خود را بر دهان وی و چشم خود را بر چشم او دست خود را بر دست او گذاشته و بر او خم شد و گوشت سرگرم شد و طفل هفت مرتبه عطسه کرد پس چشمان خود باز کرد. (1) امام رضا در مناظره خود با یکی از علمای مسیحی که زنده کردن مردگان و شفای بیماران را نشانه خدایی عیسی (علیه السلام) می دانست فرمود: الیسع هم از این کارها می کرد روی آب راه می رفت، مرده زنده می کرد کور مادرزاد و پیسی را شفا می داد اما امتش وی خدا نخواندند و هیچکس او را نپرستید. (2)

این داستان که به زنده شدن پسری به دست ایلیا اشاره دارد: پسر آن زن که صاحب خانه بود بیمار شد و مرض او چنان سخت شد که نفس در او باقی نماند مرد و به ایلیا گفت: ای مرد خدا مرا با تو چه کار است؟ آیا نزد من آمدی تا گناه مرا به یاد آوری و پسر مرا بکشی؟ او وی را گفت: پسر را به من بده پس او را از آغوش وی گرفته بالای خانه که در آن ساکن بود برد و او را بر بستر خود خوابانید و نزد خداوند استغاثه نمود گفت: ای یهوه خدای من مسالت اینکه جان این پسر به وی برگردد و خداوند آواز ایلیا را اجابت نمود و جان پسر وی برگشت که زنده شد. (3)

در کتاب دانیال نبی باب دوازدهم مطالبی ذکر شده که مربوط به رجعت در آینده است و برخی نویسندگان آن را به رجعت در زمان حضرت مهدی (عجل الله فرجه) نسبت داده اند و آن اینکه در آن زمان میکائیل امر عظیمی که برای پسران قم توایستاده است برخواهد خاست و چنان زمان تنگی خواهد شد که از زنانی که امتی به وجود آمده است تا امروز نبوده و در آن زمان هر يك از قوم تو که در دفتر مکتوب یافت شود رستگار خواهد شد و بسیاری از آنان که در خاک زمین خوابیده اند بیدار خواهند شد اما اینان برای حیات جاودانی و آن به جهت خجالت و حقارت جاودانی (4)

و این همان اعتقاد شیعه است که معتقدند: خداوند در روز ظهور حضرت مهدی (عجل الله فرجه) گروهی از مومنان خالص وعده ای از منافقان فاجر را در این دنیا با همان اندام و صورتی که بودند پیش از قیامت زنده می کند تا به گروهی از آنان عزت و گروهی دیگر را ذلیل گرداند.

رجعت در انجیل :

در عهد جدید انجیل حکایتی درباره زنده شدن دختری به دست حضرت عیسی (علیه السلام) نقل شده است: سرپرست عبادتگاه آن محل رسید و او (عیسی) را پرستش کرد و گفت: دخترم همین الان فوت کرد ولی استدعا دارم بیایید و دستتان را روی او بگذارید تا زنده شود پس عیسی و شاگردان به طرف خانه او راه افتادند ... وقتی عیسی به خانه سرپرست کنبه رسید و یا گروه نوحه خان ها و مردم مضطرب روبرو شد، فرمود: همه تان بیرون بروید این دختر نمرده خوابیده است.

منع: سات امامت همدهت

سرانجام وقتی همه بیرون رفتند عیسی در داخل اطاق رفت دست دختر را گرفت و دختر صحیح و سالم از جا بلند شد. (5) یا داستان زنده شدن فرزند آن بیوه زن که دهی از فوت او در عزا و ماتم شد و حضرت عیسی (علیه السلام) که دلش برای داغ دیده سوخته بود به امر پروردگار پسر را زنده کرد. (6) و یا داستان زنده ردن ایلعازر که چهار روز از مرگش گذشته بود و او را به خاک سپرده بودند و حضرت عیسی (علیه السلام) به خواهش مرتا خواهر ایلعازر او را به دنیا بازگرداند. (7) رجعت در قرآن:

در قرآن کریم به این اعتقاد شیعیان اشاره شده است از جمله آیاتی که مفسرین و علمای قرآن شناس آنها را به امر رجعت مرتبط دانسته اند می توان از آیه 83 سوره نحل یاد که خداوند در آن می فرماید: یوم نحشر من کل امه فوجا ممن یکذب بآیاتنا فهم یوزعون. به خاطر آور روزی را که ما از هر امتی گروهی را از کسانی که آیات ما را تکذیب می کردند محشور می کنیم و آنها را نگه می داریم تا به یکدیگر ملحق شوند. شیخ حر عاملی در این باره می نویسد: دلالت این آیه بر حقانیت رجعت به قدری صریح و روشن است که اگر تفسیری هم از ائمه در این مورد نبود باز هم از آیه شریفه می توانستیم اثبات رجعت را استفاده کنیم (8) علامه طباطبایی نیز این آیه را مبین اعتقاد به رجعت می داند و می گوید چون در آیه از حشر گروهی از انسانها سخن به میان آمده است بنابراین مربوط به حشر در قیامت نمی باشد. (9)

آیه دیگری که مبین رجعت است آیه 55 سوره نور است: وعدالله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفهم فی الارض کما استخلف الذین من قبلهم. خدا به کسانی که از شما ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند وعده داده است که حتماً آنان را در این سرزمین جانشین (خود) قرار دهد، همانگونه که کسانی را که پیش از آنان بودند جانشین (خود) قرار داد و آن دینی را که بر ایشان پسندیده است به سودشان مستقر کند و بپیمشان را به ایمنی مبدل گرداند (تا) مرا عبادت کند و چیزی را با من شریک نگردانند و هر کس پس از آن به کفر گراید، آنانند که نافرمانند. و یا آیاتی چون آیه 38 و 83 سوره نحل، بقره آیه 214 و بسیاری دیگر که مبین رجعت و بازگشت بعضی از انسانها به دنیا است.

منابع:

- 1- عهد عتیق، کتاب دوم پادشاهان ص 580، 581 آیات 32-38
- 2- الايقاظ من الهجعه، ص 114.
- 3- عهد عتیق ص 560.
- 4- همان ص 1309.
- 5- انجیل عیسی مسیح، ص 84.
- 6- همان ص 80-81.
- 7- همان ص 130-131.
- 8- الايقاظ من الهجعه، ص 73.
- 9- المیزان، ج